

ЗАКОН за изпълнение на Регламент (ЕС) 2019/125 на Европейския парламент и на Съвета от 16 януари 2019 г. относно търговията с някои стоки, които биха могли да бъдат използвани с цел изпълнение на смъртно наказание, изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение или наказание

Обн. - ДВ, бр. 82 от 18.09.2020 г.

**Глава първа
ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ**

Чл. 1. Този закон урежда търговията с трети държави със стоки, които биха могли да бъдат използвани с цел изпълнение на смъртно наказание или с цел изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение или наказание, както и предоставянето на брокерски услуги, техническа помощ, обучение и реклама, свързани с такива стоки, съгласно изискванията на Регламент (ЕС) 2019/125 на Европейския парламент и на Съвета от 16 януари 2019 г. относно търговията с някои стоки, които биха могли да бъдат използвани с цел изпълнение на смъртно наказание, изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение или наказание (ОВ, L 30/1 от 31 януари 2019 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2019/125“.

Чл. 2. (1) Разрешения за износ, внос и транзит на стоките, посочени в Приложение II на Регламент (ЕС) 2019/125, и за оказване на техническа помощ, свързана с тези стоки, както и разрешения за износ, транзит и предоставяне на брокерски услуги на стоките, посочени в приложения III и IV на Регламент (ЕС) 2019/125, и за оказване на техническа помощ, свързана с тези стоки, се издават от министъра на икономиката или от оправомощени от него длъжностни лица.

(2) Разрешения за износ, внос и транзит на стоките, посочени в Приложение II на Регламент (ЕС) 2019/125, и за оказване на техническа помощ, свързана с тези стоки, се издават само в случаите по чл. 3, параграф 2, чл. 4, параграф 2, чл. 5, параграф 2 и чл. 8 от Регламент (ЕС) 2019/125.

**Глава втора
РАЗРЕШЕНИЯ ЗА ИЗНОС, ВНОС, ТРАНЗИТ, ПРЕДОСТАВЯНЕ НА БРОКЕРСКИ УСЛУГИ И ЗА ОКАЗВАНЕ НА ТЕХНИЧЕСКА ПОМОЩ**

Раздел I

Издаване на разрешение

Чл. 3. (1) Разрешението за износ може да е индивидуално разрешение за износ, общо разрешение за износ или генерално разрешение на Съюза за износ, съгласно определенията в Регламент (ЕС) 2019/125.

(2) За определени видове износ, установени в Приложение V на Регламент (ЕС) 2019/125, се прилага генерално разрешение на Съюза за износ съгласно чл. 20, параграф 1 от регламента.

Чл. 4. (1) Лицата, които кандидатстват за индивидуално или за общо разрешение за износ, подават до министъра на икономиката следните документи:

1. попълнено заявление по образец;
2. попълнен формуляр по образец съгласно Приложение VII на Регламент (ЕС) 2019/125 в три екземпляра;
3. копие на документ, удостоверяващ техническите характеристики, функционалното предназначение, качествения и количествения състав на стоката;

4. нотариално заверено копие на разрешение за внос и/или документ от крайния потребител, удостоверяващ крайната употреба на стоките, съгласно чл. 3, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2019/125, заверен от компетентен орган на държавата на крайния потребител;

5. копие на документ, потвърждаващ външнотърговските отношения между участниците в сделката (договор или поръчка), както и на документ, удостоверяващ участието в сделката на други лица, различни от чуждестранния вносител и/или краен потребител; документът трябва да включва страните по сделката, описание и количество на стоката, условия на доставка, стойност и срок за изпълнение;

6. документ за платена държавна такса.

(2) При подаване на заявление за общо разрешение за износ заявителят представя освен документите по ал. 1, и документи, удостоверяващи, че за предходната година е извършил и/или ще извърши през следващата година на базата на договорни отношения не по-малко от 10 износа на стоките, които са описани в заявлението, за всеки от посочените в него получатели. Издаденото разрешение е със срок на валидност до две години, който може да бъде продължен еднократно за срок до една година.

Чл. 5. Лицата, които кандидатстват за разрешение за внос, подават до министъра на икономиката следните документи:

1. попълнено заявление по образец;

2. попълнен формуляр по образец съгласно Приложение VII на Регламент (ЕС) 2019/125 в три екземпляра;

3. копие на документ, удостоверяващ техническите характеристики, функционалното предназначение, качествения и количествения състав на стоката;

4. документ, доказващ крайната употреба, съгласно чл. 4, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2019/125;

5. декларация от крайния потребител, че внесените стоки няма да бъдат реекспортирани или трансферирани без разрешението на министъра на икономиката и че ще бъдат използвани при спазване на действащото българско законодателство;

6. копие на документ, потвърждаващ външнотърговските отношения между участниците в сделката (договор, проформа фактура, фактура), както и на документ, удостоверяващ участието в сделката на други лица, различни от чуждестранния износител; документът трябва да включва страните по сделката, описание и количество на стоката, условия на доставка, стойност и срок за изпълнение;

7. документ за платена държавна такса.

Чл. 6. (1) Лицата, които кандидатстват за разрешение за транзит (износителят или вносителят, или крайният потребител или упълномощено от един от тях лице), подават до министъра на икономиката следните документи:

1. попълнено заявление по образец;

2. попълнен формуляр по образец съгласно Приложение VII на Регламент (ЕС) 2019/125 в три екземпляра;

3. копие на документ, удостоверяващ техническите характеристики, функционалното предназначение, качествения и количествения състав на стоката;

4. копие на сертификат за краен потребител, издаден от компетентен орган на държавата на крайния потребител, и/или документ от крайния потребител, удостоверяващ крайната употреба на стоките, съгласно чл. 5, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2019/125, заверен от компетентен орган на държавата на крайния потребител;

5. нотариално заверено копие на разрешение за износ или копие на документ, удостоверяващ правото му да извършва съответната дейност;

6. копие на документ, потвърждаващ външнотърговските отношения между участниците в сделката (договор, проформа фактура, фактура), както и на документ, удостоверяващ участието в сделката на други лица, различни от чуждестранния

износител; документът трябва да включва страните по сделката, описание и количество на стоката, условия на доставка, стойност и срок за изпълнение;

7. пълномощно - при упълномощаване;

8. документ за платена държавна такса.

(2) Разрешението е валидно при условията и до изтичането на срока, посочен в него, но за не повече от 30 дни, считано от датата на въвеждането на стоката на територията на Република България.

Чл. 7. (1) Лицата, които кандидатстват за индивидуално или за общо разрешение за предоставяне на брокерски услуги, подават до министъра на икономиката следните документи:

1. попълнено заявление по образец;

2. попълнен формуляр по образец съгласно Приложение VIII на Регламент (ЕС) 2019/125 в три екземпляра;

3. копие на документ, удостоверяващ техническите характеристики, функционалното предназначение, качествения и количествения състав на стоката;

4. документ, доказващ крайната употреба, заверен от компетентен орган на държавата на крайния потребител;

5. копие на документ, потвърждаващ външнотърговските отношения между участниците в сделката (договор, проформа фактура, фактура), както и на документ, удостоверяващ участието в сделката на други лица, различни от чуждестранния износител; документът трябва да включва страните по сделката, описание и количество на стоката, условия на доставка, стойност и срок за изпълнение;

6. документ за платена държавна такса.

(2) При подаване на заявление за общо разрешение за предоставяне на брокерски услуги заявителят представя освен документите по ал. 1, и документи, удостоверяващи, че за предходната година е извършил и/или ще извърши през следващата година на базата на договорни отношения не по-малко от 10 брокерски услуги със стоките, които са описани в заявлението, за всеки от посочените в него получатели. Издаденото разрешение е със срок на валидност до две години, който може да бъде продължен еднократно за срок до една година.

Чл. 8. (1) Лицата, които кандидатстват за разрешение за оказване на техническа помощ, подават до министъра на икономиката следните документи:

1. попълнено заявление по образец;

2. попълнен формуляр по образец съгласно Приложение IX на Регламент (ЕС) 2019/125 в три екземпляра;

3. копие на документ, потвърждаващ външнотърговските отношения между участниците в сделката и необходимостта от оказване на техническа помощ;

4. документ за платена държавна такса.

(2) В случаите по чл. 3, параграф 2 и чл. 4, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2019/125 заявителят представя освен документите по ал. 1, и копие на документ, удостоверяващ че в държавата, в която ще бъде оказана техническата помощ, стоките ще бъдат или са използвани изключително за целите на излагането им в музей с оглед на тяхната историческа стойност.

Чл. 9. Документите на чужд език се представят придружени със заверен превод на български език, който съдържа трите имена на лицето, извършило превода, длъжност и месторабота, и чуждия език, от който е извършен преводът.

Чл. 10. (1) Разрешенията по чл. 4, 5, 6, 7 и 8 се издават в 15-дневен срок от получаване на документите в Министерството на икономиката.

(2) В 5-дневен срок от издаване на разрешението органът по чл. 2 уведомява писмено заявителя.

(3) При констатиране на нередовност в представените документи в 5-дневен срок от датата на получаване на документите органът по чл. 2 уведомява писмено заявителя да я отстрани, като дава указания за отстраняването ѝ.

(4) В 15-дневен срок от датата на получаване на уведомлението заявителят е длъжен да отстрани нередовността. Срокът по ал. 1 спира да тече от датата на изпращане на уведомлението до заявителя и се възобновява от датата на постъпване на документите, с които нередовността е отстранена.

(5) Издадените индивидуални разрешения по ал. 1 са със срок на валидност до 6 месеца от издаването им, който може да бъде продължен еднократно за срок до 6 месеца.

(6) Ако разрешена сделка не бъде изпълнена в срока на издадено разрешение, не по-късно от 15 дни преди изтичането на срока заявителят може да поиска продължаването му с мотивирано заявление, съдържащо информация за неизпълнената част от сделката, и декларация, че не е настъпило изменение в условията, при които разрешението е било издадено.

(7) Разрешението се издава в три екземпляра. Първият екземпляр се предоставя на заявителя, а другите два се съхраняват в Министерството на икономиката.

(8) Разрешението може да бъде използвано само от лицето, на което е издадено.

(9) Органът по чл. 2 има право да изисква допълнителна информация, свързана със сделката, както и становища от експерти по въпроси, за които се изискват специализирани знания.

Чл. 11. (1) При подаване на заявление за издаване на разрешение, за изменение на разрешение или за продължаване срока на валидност на издадено разрешение се събират такси в размер, определен с тарифа, одобрена от Министерския съвет.

(2) Приходите от таксите по този закон постъпват по бюджета на Министерството на икономиката.

Раздел II

Отказ за издаване на разрешение

Чл. 12. (1) Органът по чл. 2 с мотивирана заповед отказва да издаде разрешение, когато:

1. не е представен документ по чл. 4, 5, 6, 7 и 8 или някой от представените документи не отговаря на изискванията;

2. дейността противоречи на критериите за издаване на разрешение, посочени в Регламент (ЕС) 2019/125;

3. при разглеждането на документите е установено несъответствие между заявените и действителните обстоятелства.

(2) В срок до три работни дни от издаването на заповедта по ал. 1 органът по чл. 2 я изпраща на заявителя.

(3) Заповедта по ал. 1 може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Раздел III

Спиране на действието, отнемане и изменение на издадено разрешение

Чл. 13. (1) Органът по чл. 2 с мотивирана заповед спира действието на издадено разрешение за срок до 60 дни при:

1. промяна на нормативните изисквания, свързани с разрешението;

2. промени в обстоятелствата, при които е издадено разрешението.

(2) В срок до три работни дни от издаване на заповедта по ал. 1 органът по чл. 2 я изпраща на заявителя.

(3) След получаване на заповедта лицето, на което е издадено разрешението, е длъжно да преустанови дейностите по него и незабавно да върне оригинала на разрешението в Министерството на икономиката.

(4) Разрешение, чието действие е спряно, може да бъде възстановено преди срока по ал. 1 при отпадане на основанията за спиране на действието му.

(5) Заповедта по ал. 1 може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 14. (1) Органът по чл. 2 с мотивирана заповед отнема издадено разрешение, когато:

1. дейността, която се извършва, не съответства на условията, определени в издаденото разрешение;

2. заявителят е представил неистински документи или неверни данни, които са послужили като основание за издаване на разрешението;

3. дейностите по разрешението засягат съществени интереси на Република България в областта на сигурността или са налице съображения за опазване на обществения ред.

(2) В срок до три работни дни от издаване на заповедта по ал. 1 органът по чл. 2 я изпраща на заявителя.

(3) След получаване на заповедта лицето, на което е издадено разрешението, е длъжно да преустанови дейностите по него и незабавно да върне оригинала на разрешението в Министерството на икономиката.

(4) При отнемане по ал. 1 лицето няма право да кандидатства за издаване на ново разрешение за срок три месеца от датата на отнемането му.

(5) Заповедта по ал. 1 може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 15. (1) Издадено разрешение може да бъде изменено от органа по чл. 2 след получаване на писмено заявление от заявителя.

(2) Заявлението за изменение се подава в 7-дневен срок от настъпването на промяна в декларираните в заявлението обстоятелства, при които е издадено разрешението.

(3) Към заявлението по ал. 1 се прилагат документи, удостоверяващи настъпването на промени в обстоятелствата.

(4) Издаването на изменено разрешение се извършва по реда на чл. 10.

(5) Органът по чл. 2 с мотивирана заповед отказва издаването на изменено разрешение, когато са налице условията по чл. 12, ал. 1 или документите по ал. 3 не удостоверяват настъпването на промени в обстоятелствата.

(6) В срок до три работни дни от издаване на заповедта по ал. 5 органът по чл. 2 я изпраща на заявителя.

(7) Заповедта по ал. 5 може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Глава трета

ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА ЛИЦАТА

Чл. 16. Лицата, които извършват дейности по Регламент (ЕС) 2019/125, са длъжни:

1. да върнат в Министерството на икономиката оригинала на разрешението за износ, внос, транзит, предоставяне на брокерски услуги и за оказване на техническа помощ незабавно след получаване на заповедта за отнемане или за спиране на действието на разрешението и в 15-дневен срок след изпълнението на сделката или след изтичането на срока на валидността му;

2. след осъществяване на износ да предоставят в Министерството на икономиката удостоверение за осъществена доставка или еквивалентен документ, издадени от

компетентен орган на държавата на крайния потребител, в тримесечен срок от доставянето на стоките в държавата на крайния потребител;

3. когато според националното законодателство на държавата на крайния потребител не се издава документ по т. 2, да представят в Министерството на икономиката писмена декларация от крайния потребител, удостоверяваща доставянето на стоките в държавата на крайния потребител;

4. да съхраняват за срок, не по-кратък от 5 години, търговските и транспортните документи и информацията, свързана с осъществяването на съответната дейност, съдържащи данни за:

а) вида на стоките и съответната им идентификация;

б) количеството на стоките;

в) името и адреса на износителя и на получателя;

г) крайния потребител и крайната употреба на стоките;

5. да оказват съдействие при извършване на проверки от контролните органи по чл. 17, ал. 1, както и да им предоставят в определените срокове информацията и документите, изисквани по този закон;

6. да информират писмено органа по чл. 2 за всяка промяна в обстоятелствата, при които е издадено разрешението, в 7-дневен срок от настъпването ѝ.

Глава четвърта

КОНТРОЛ ПО ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ЗАКОНА

Чл. 17. (1) Контролът по изпълнението на този закон се извършва от министъра на икономиката и от директора на Агенция „Митници“ или от оправомощени от тях длъжностни лица.

(2) Контролът включва проверки преди и след издаване на разрешение по този закон.

(3) При извършване на контрола органите по ал. 1 могат:

1. да изискват от лицата, осъществяващи дейности по този закон, информацията и данните, необходими за провеждането на контрола;

2. да изискват при необходимост становище на други държавни органи;

3. да посещават зоните за граничен контрол и местата за съхраняване на стоки под митнически надзор на територията на Република България;

4. да имат достъп до помещенията на лица, участващи в дейности по този закон;

5. да отправят искания до компетентните органи на други държави за предоставяне на информацията, необходима за провеждането на контрол;

6. да предоставят информация, свързана с упражняването на контрола, в отговор на искания от други държави и международни организации в съответствие с поети от Република България международни задължения.

(4) Контролните органи са длъжни да не разгласяват служебната и търговската тайна, станала им известна във връзка с извършваните проверки, освен когато това се налага по силата на международни задължения на Република България.

Глава пета

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 18. На лицата, които осъществяват износ, внос, транзит и предоставят брокерски услуги със стоките, посочени в Приложение II, Приложение III и Приложение IV на Регламент (ЕС) 2019/125, или оказват техническа помощ, свързана с тези стоки, без съответното разрешение, или които нарушават условията и изискванията за използване на генерално разрешение на Съюза за износ, описани в Приложение V на Регламент (ЕС) 2019/125, се налага:

1. глоба в размер от 500 до 1000 лв. - на физическите лица, както и на длъжностните лица на търговските дружества, ако това не съставлява престъпление;

2. имуществена санкция в размер от 1000 до 5000 лв. - на юридическите лица и едноличните търговци;

3. глоба в размер от 2000 до 5000 лв. за констатирано повторно нарушение - на физическите лица, както и на длъжностните лица на търговските дружества;

4. имуществена санкция в размер от 5000 до 10 000 лв. за констатирано повторно нарушение - на юридическите лица и едноличните търговци.

Чл. 19. На лицата, които осъществяват дейности в нарушение на обхвата и условията на издаденото разрешение или не оказват съдействие при извършване на проверки от контролните органи по чл. 17, ал. 1, или не предоставят в определените срокове информацията и документите, изисквани по този закон, се налага:

1. глоба в размер от 500 до 1000 лв. - на физическите лица, както и на длъжностните лица на търговските дружества, ако това не съставлява престъпление;

2. имуществена санкция в размер от 1000 до 5000 лв. - на юридическите лица и едноличните търговци;

3. глоба в размер от 2000 до 5000 лв. за констатирано повторно нарушение - на физическите лица, както и на длъжностните лица на търговските дружества;

4. имуществена санкция в размер от 5000 до 10 000 лв. за констатирано повторно нарушение - на юридическите лица и едноличните търговци.

Чл. 20. На лицата, които не изпълняват задълженията си по чл. 16, т. 1, 2, 3, 4 и 6 се налага:

1. глоба в размер от 200 до 1000 лв. - на физическите лица, както и на длъжностните лица на търговските дружества, ако това не съставлява престъпление;

2. имуществена санкция в размер от 500 до 2000 лв. - на юридическите лица и едноличните търговци;

3. глоба в размер от 2000 до 5000 лв. за констатирано повторно нарушение - на физическите лица, както и на длъжностните лица на търговските дружества;

4. имуществена санкция в размер от 5000 до 10 000 лв. за констатирано повторно нарушение - на юридическите лица и едноличните търговци.

Чл. 21. (1) Актовете за установяване на нарушенията се съставят от длъжностните лица, определени от съответния контролен орган по чл. 17, ал. 1.

(2) Наказателните постановления се издават от съответните контролни органи по чл. 17, ал. 1 или от оправомощени от тях длъжностни лица.

(3) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(4) Приходите от глоби и имуществени санкции, наложени от контролни органи на Министерството на икономиката, постъпват по бюджета на Министерството на икономиката, а приходите от глоби и имуществени санкции, наложени от контролни органи на Агенция „Митници“, постъпват по централния бюджет по реда на чл. 121, ал. 2 от Закона за публичните финанси.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. Образците на документите по този закон се утвърждават със заповед на министъра на икономиката.

§ 2. По смисъла на този закон „повторно нарушение“ е нарушението, което е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. Законът за изпълнение на Регламент на Съвета (ЕО) № 1236/2005 относно търговията с някои стоки, които биха могли да бъдат използвани с цел прилагане на смъртно наказание, изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание (обн., ДВ, бр. 23 от 2008 г.; изм., бр. 82 от 2009 г., бр. 14 от 2015 г. и бр. 101 от 2017 г.) се отменя.

§ 4. Издадените до влизането в сила на този закон разрешения за износ, внос, транзит, предоставяне на брокерски услуги и за излагане или предлагане за продажба на стоки, които биха могли да бъдат използвани с цел прилагане на смъртно наказание, изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение или наказание, както и за оказване на техническа помощ, свързана с тези стоки, запазват действието си до изтичането на срока, за който са издадени.

Законът е приет от 44-то Народно събрание на 10 септември 2020 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание: Цвета Караянчева